

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4827/07
24.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије Управа царина 01/5 број У/П-1207/06 од 11.4.2007. године, у предмету царине, у нејавној седници већа одржаној дана 24.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Шабац број У/П-1292/05 од 24.8.2006. године, којим решењем донетим у смислу члана 209. став 5. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга одбачен је као неблагоприятно поднет приговор тужиоца на висину утврђене вредности за робу из наименовања 01,02,06 и 07 предметне ЈЦИ - УВ4 број 3339 од 2.5.2005. године ЦИ Сремска Митровица из разлога наведених у образложењу решења.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа тужилац наводи да су нетачни наводи туженог органа да је приговор тужиоца поднет по истеку законског рока од три дана, односно да је исти неблагоприятно. Приликом одлучивања по приговору Царинарница Шабац није утврдила да је поднети приговор неблагоприятно већ се упустила у мериторно одлучивање о чињеницама и доказима и одбацила приговор као неоснован. Предузеће "ББ" је поднело приговор 5.2.2005. године царинској испостави Сремска Митровица која га је најпре прихватила, а затим обавестила подносиоца приговора да се приговор мора доставити директно Царинарници Шабац и исти вратила 10.5.2006. године када је приговор одмах по пријему предат на писарници Царинарнице Шабац. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу члана 39. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Према списима предмета и образложењу оспореног решења тужени орган је оспореним решењем правилно одбио жалбу тужиоца изјављену на решење првостепеног органа, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе и нашао да су исти неосновани јер се из списка предмета види да је првостепени орган у поновном поступку утврдио све чињенице по питању начина на који је поднет приговор и неспорно је утврдио дан подношења приговора у свему поступајући по упутствима из решења Комисије за жалбе Управе царина од 14.10.2005. године. У поновном поступку неспорно је утврђено да је приговор предат Царинарници Шабац дана 10.5.2005. године под бројем Д-180/334 и како је исти поднет по истеку рока од три дана прописаног чланом 209. став 5. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга ("Службени гласник РС", бр. 127/2003 ... 104/2004) то је правилно решењем првостепеног органа одбачен као неблагоприятно поднет.

Због наведених разлога, Врховни суд Србије је оценио да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 24.10.2007. године, У.бр. 4827/07

Записничар Председник већа-судија

Рајко Милијаш, са Снежане Живковић, са

Гајка милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж